

Beslutningsforslag nr. B 110. Fremsat den 4. maj 1981 af Ib Christensen (DR), Flygaard (DR), Alfred Hansen (DR) og Mølgaard (DR)

Forslag til folketingsbeslutning

vedrørende slagterikonflikten

(Undgåelse af dyremisrøgt og etablering af ny forhandlingskontakt)

Folketinget pålægger regeringen at opfordre de ansvarlige, af slagterikonflikten berørte organisationer til

1) omgående at forhindre, at konflikten udløser misrøgt af husdyr på grund af manglende staldplads – dels ved formidling af husdyrsoverførelse fra landbrug med for ringe staldkapacitet til brug med overskud af

staldfaciliteter og dels ved gennemførelse af de nødvendige nødslagtninger, i det omfang der trods dette er behov derfor, og

2) snarest at tage ny forhandlingskontakt med henblik på arbejdets fulde genoptagelse snarest – eventuelt midlertidigt for at få forhandlingsfred, medens man søger hensigtserklæringerne fra det forkastede mæglingsforslag konkretiseret hurtigst muligt.

Bemærkninger til forslaget

Efter at socialdemokratiet, det radikale venstre, det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne, kristeligt folkeparti og fremskridtspartiet gentagne gange har grebet ind i overenskomstforhandlingerne og resultaterne heraf har vist sig yderst uheldige ud fra både samfundsøkonomiske hensyn og arbejdsmarkedsparternes interesse, er det i den nuværende overenskomstsituation gået, som retsforbundet bestandigt har slået til lyd for: overlader man de berørte parter ansvaret for deres egne anliggender, optræder de i næsten alle tilfælde ansvarligt.

Regeringen, socialdemokratiet og en række andre partier har forud for og under 1980/81-overenskomstforhandlingerne fastslået det så utvetydigt, at overenskomstfornyelsen måtte klares af parterne selv, at næsten alle fag- og brancheområder selv har forhandlet sig frem til resultater.

Ansvaret for den nu foreliggende situation på slagteriområdet hviler i høj grad hos de borgerlige partier, der på forhånd har deklameret at ville indgreb ved eventuel konflikt. Regeringen bærer også et medansvar ved ikke tilstrækkelig klart at have sagt fra over for indgrebsmuligheden på dette område – og sådanne politiske signaler vil erfaringsmæssigt skabe spekulation hos parterne i retning af politisk indgreb, hvormed selvansvarsfølelsen hos parterne forsvinder.

Et politisk indgreb på dette område vil imidlertid uden for al tvivl skabe tilsvarende ansvarsfor-

flygtigelse på de resterende forhandlingsområder – bl. a. typografområdet, hvor en konflikt som bekendt er løbende. Begyndende »optøning« af fronterne i denne »stillingskrig« vil forsvinde. Man vil også få øget udsigt til konflikt på bl. a. AC-området (akademikerfagområderne).

Samtidig vil det være venteligt, at et politisk indgreb vil fremkalde en bølge af overenskomststridige aktioner (strejker, temponedsættelse m. v.) ikke alene på slagteriområdet, men også på den helt overvejende del af arbejdsmarkedet, som allerede har gennemført overenskomstfornyelsen ved forhandling.

Der er derfor al mulig grund til, at man fra ansvarlig politisk side klart tilkendegiver, at der heller ikke på slagteriområdet vil ske politisk indgreb.

En opfordring fra folketingets side til, at der tages ny forhandlingskontakt mellem konfliktens parter – som er nærværende forslags formål – vil uden for enhver tvivl have en gavnlig effekt som signal om, at politisk indgreb er utænkeligt.

Opfordringen til parterne om, at dyremishandling af besætninger undgås trods konflikten, er i realiteten en opfordring til parterne om at udvise en ansvarlighed, man under tidligere konflikter på næsten alle områder har udvist. Eksempelvis kan nævnes dispensationer fra benzintransportområdet, der har muliggjort livsvigtig kørsel af f. eks. læger og ambulancer.